

ningsforslag, idet den eksisterende praktikantordning efter regeringens opfattelse generelt set fungerer tilfredsstillende.

Regeringen er dog enig med forslagsstillerne i, at eventuelt misbrug af praktikantordningen skal stoppes.

Regeringen har derfor bl.a. drøftet med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti, at der ikke skal være automatisk opsættende virkning ved klager over afslag på forlængelse af praktikanters opholdstilladelse, når denne efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere.

Et ophold i Danmark som praktikant kan som udgangspunkt maksimalt udgøre 18 måneder. Opholdet kan dog – såfremt seks måneder af opholdet anvendes på et for praktikopholdet relevant fuldtids skoleophold – forlænges med seks måneder, således at det samlede ophold maksimalt andrager 24 måneder.

Der gives efter fast praksis ikke tilladelse til ophold som praktikant i mere end 24 måneder.

Tilsvarende gælder f.eks. opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, med henblik på au pair-ophold i Danmark. For au pair-personer følger tidsbegrænsningen tillige af artikel 3 i den europæiske overenskomst af 24. november 1969 om »au pair«-ansættelse (bekendtgjort i Lovtidende C som bekendtgørelse nr. 11 af 20. januar 1972), hvorefter ansættelse som au pair højst må udstrækkes til en varighed af to år.

Det følger herudover af udlændingebekendtgørelsens §§ 28-30, at visse opholdstilladelser meddelt med henblik på uddannelse i Danmark maksimalt kan meddeles for nærmere angivne perioder på henholdsvis 18 og 24 måneder.

Det bemærkes, at de nævnte eksempler ikke udgør en udtømmende angivelse af opholdstilladelser, der meddeles med henblik på midlertidigt ophold, og som efter fast praksis højst kan meddeles for eller forlænges til en bestemt periode.

I forbindelse med ansøgninger om opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold og i forbindelse med ansøgninger om forlængelse af sådanne tilladelser vejleder Udlændingestyrelsen – såfremt det er relevant – ansøgerne om, at de pågældende maksimalt kan forvente et ophold af en bestemt og nærmere angiven varighed.

Udlændingestyrelsen skønner, at der til trods for denne vejledning er ca. 1000 personer med opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold, der årligt indgiver ansøgning om forlængelse af opholdet udover den maksimale periode. Udlændinge-

myndighederne meddeler efter fast praksis afslag herpå. For herværende udenlandske praktikanters vedkommende er det den overvejende del, der indgiver en sådan ansøgning om yderligere forlængelse, ligesom langt den overvejende del af denne gruppe påklager Udlændingestyrelsens afslag herpå til Integrationsministeriet.

Efter udlændingelovens § 33, stk. 3, har klager over sådanne afgørelser opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, såfremt afgørelsen påklages inden syv dage efter, at den er meddelt den pågældende, idet den pågældende hidtil har haft opholdstilladelse her i landet.

Regeringen finder det uhensigtsmæssigt, at klager over afgørelser om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold tillægges opsættende virkning, når opholdstilladelsen efter de materielle regler og fast praksis ikke kan forlænges yderligere, og når den pågældende ikke har kunnet forvente at få tilladelsen forlænget.

Baggrunden herfor er, at de pågældende ved at udnytte de gældende processuelle regler om opsættende virkning i forbindelse med påklage af et afslag på forlængelse af opholdstilladelse – som følge af klagesagsbehandlingen – uretmæssigt kan opnå et længere ophold i Danmark, end der efter de materielle regler er mulighed for at give. Udlændingen får derved mulighed for at fortsætte et ophold i Danmark, herunder en praktik eller et au pair-ophold, som den pågældende ikke er berettiget til efter de materielle regler.

Hertil kommer, at der er tale om personer, der løbende er blevet vejledt om, at opholdet i Danmark maksimalt kan udstrækkes til en nærmere angiven periode, og som derfor af udlændingemyndighederne er blevet vejledt om, at opholdstilladelsen ikke kan forlænges udover denne periode.

Det er en vigtig forudsætning for en effektiv kontrol med bl.a. praktikanter – herunder at hindre eventuelt misbrug af praktikantordningen og andre regler – og for at sikre en effektiv overholdelse af de europæiske regler om au pair-ansættelse og i øvrigt for en effektiv fuldbyrdelse af afgørelser om nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, at det fastslås i udlændingeloven, at klager over sådanne afgørelser ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en sådan bestemmelse i udlændingeloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 37.